

عنوان مقاله:

پایداری و ناپذیرایی در شعر محمود درویش و موسوی گرمارودی

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 4، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

امیرحسین رسول نیا - استادیار دانشگاه کاشان

مریم آقاجانی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

ادبیات تطبیقی یکی از مهم ترین مباحثی است که امروزه با اهداف و حوزه فعالیت خود توانسته است توجه پژوهشگران را به خود جلب کند. مطالعه شباهت ها و تفاوت های فرازمانی و فراقهنگی جزو حوزه های پژوهش تطبیقی است. محمود درویش و علی موسوی گرمارودی دو شاعر نام آشنای ادبیات پایداری هستند که یکی در فلسطین و دیگری در ایران بر ضد چپاول ها و ستم ها مبارزه و نامشان را در صحنه های مقاومت ثبت کردند، از مردم و برای مردم گفتند، در کنارشان ایستادند و رسیدن به آرمان آزادی را به آن ها نوید دادند. دعوت به مبارزه، ایستادگی و ایثار در کنار امید به از بین رفتن ظلم و ستم با تکیه بر عمل علیه باطل، سازه اصلی فعال ترین و زیباترین سروده هایشان را تشکیل می-دهد. این نوشتار در پی آن است تا موضوع پایداری را در شعر این دو شاعر به بوته تطبیق کشاند و در کنار ارج نهادن به صلابت و صفای کلام این دو شاعر به واکاوی اندیشه ها و افکار آن ها در عرصه مقاومت بپردازد.

کلمات کلیدی:

ادبیات، ادبیات تطبیقی، علی موسوی گرمارودی، محمود درویش، مقاومت و پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789884>

